

בתי הדין לעבודה

בש"א 002498/04	בית דין א.לעבודה ת"א		
בתיק עיקרי: דמ 009951/02			
17/03/2004		כב' השופט אילן איטח נ.צ – מר פדרו מרכוס נ.צ. – גב' יפה לוי לאה	בפני:

בעניין: דיסקברי ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פחטר אוריאל
המבקש

נ ג ד

שנאן אילנה
ע"י ב"כ עו"ד שלמה יוחאי
המשיבה

החלטה

1. ביום 8.1.04 ניתן פסק דין בתובענה העיקרית דמ 9951/02 אשר קבע, בין היתר, כי התובעת זכאית להפרשי עמלות בגין נס תוכנות בסך של 581 ש"ח (סעיף 19.2 לפסק הדין) וכי עלה בידי התובעת להוכיח תשלום 4 ימי חופשה בלבד (סעיף 11 לפסק הדין).

2. ביום 25.1.04 הגישה הנתבעת בקשה לתיקון טעות סופר' המתייחסת לשתי הקביעות הנ"ל. מן הבקשה עולה כי פסק הדין התקבל אצל הנתבעת ביום 14.1.04. ביום 26.1.04 נשלחה הבקשה לתגובת ב"כ התובעת תוך 7 ימים, אך למרות שחלף המועד לכך לא התקבלה כל תגובה. משכך נכריע בבקשה גם ללא התגובה.

3. קודם לדיון בבקשה נבחן את התשתית המשפטית הרלוונטית. מכח סעיף 39 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט – 1969, חלה בבית הדין הוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד – 1984, שענינה תיקון טעות בפסק דין או בחלטה אחרת. סעיף 81 (א) קובע:

"מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך 21 ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לענין זה; לענין זה 'טעות' – טעות לשון, טעות

**בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא
באלה."**

4. בהתאם להוראת סעיף 81 (א) הנ"ל בקשה לתיקון טעות יכול ותתייחס אך ורק לדברים אשר בית המשפט רצה לכלול בהחלטתו כאשר נתן אותה, אך הדבר נשמט מתשומת ליבו ללא דעת^{1[1]}; וכאשר חוזרים ומפנים את תשומת ליבו של בית המשפט לשאלה מתברר בעליל, כי הוא היה ער לקיומו של הצורך לציין פרט זה או אחר בהחלטה, בעת שהיא ניתנה, אך בית המשפט לא עשה כן בשל אחת הסיבות שנמנו בסעיף 81 (א) הנ"ל^{2[2]}.

5. ענין העמלות – טיעון הנתבעת בענין זה (סעיף 3 לבקשה) אינו מקובל עלינו. בסעיף 19 לפסק הדין לא נפלה "טעות" במובן לו טוענת הנתבעת. כל שנאמר "בין סוגריים" בסעיף 19.1 לפסק הדין הוא שסכום התביעה בענין רכיב זה הועמד על 632 ₪ בלבד. בגין רכיב זה נפסק לתובעת סך של 581 ₪, וסכום זה נמוך מסכום התביעה. אם לתובעת השגות על אופן החישוב – כאילו יש לבצע את החישוב לפי המפורט בסעיף 3 לבקשה, הרי שהשגות אלה יש לברר בערעור ולא בבקשה לתיקון טעות.

6. ענין החופשה – צודקת הנתבעת כי בית הדין לא כלל בפסק הדין את הכרעתו בטענת הנתבעת לפיה שהתה התובעת בחופשה שנתית ביום 17.1.02, על אף שבסעיף 9 לפסק הדין נכלל מועד זה במסגרת המועדים לגביהם בית הדין מתכוון לערוך דיון. אכן מדובר בהשמטה מקרית שארעה בסעיף 10.6 לפסק הדין הדין בחודש ינואר 2002.

לגבי יום זה עולה מכרטיס הנוכחות כי התובעת לא החתימה את כרטיס הנוכחות וביום זה מצויינות שתי הערות "חסרה" וכן "התנהגות לא מקובלת". אין בפנינו עדות של התובעת כי עבדה ביום זה. מתלוש השכר לאותו חודש (ת/8) עולה כי משכרה של התובעת לא הופחת יום ההיעדרות כאמור. בנסיבות אלה דינו של יום 17.1.02 כדינו של יום 3.1.02 – קרי, להיחשב כיום חופשה.

ע"א 769/77 יוסיפוב נ' יוסיפוב, פ"ד לב (1) 667.
דב"ע נא/3-60 עטאללה בלוט – עזרא לוי ובניו בע"מ, פד"ע כג 409.

1[1]
2[2]

משכך יש לתקן את סעיף 11 לפסק הדין כך שיקבע שהוכחו 5 ימי חופשה והתובעת זכאית לפדיון של 4 ימי חופשה בלבד, וכן לתקן את סעיפים 13 ו- 25.1 לפסק הדין כך שסך פדיון החופשה יעמוד על 744 ₪.

1. הבקשה מתקבלת בחלקה כאמור לעיל. אין צו להוצאות.

ניתנה היום 4.3.04 בהעדר הצדדים.

_____
איטח אילן – שופט

_____
נ.צ. – יפה לוי לאה

_____
נ.צ. – פדרו מרכוס

נאוה ינאי
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

_____